

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A világ talán legrégebbi jóskönyvében, a Ji-kingben (magyarul a Változások Szentkönyvében) található egy képjel, a Ming Ji. Ez a képjel azt jelenti, hogy egy barbár harcos nyilával a Napba- Holdba lő. A barbár harcos ezzel megsebzí a Fényt, így akarva a sötétség végső győzelmét. A sötétség ebben az értelemben a lélek sötétségét jelenti, a lélekrontás állapotát. Mai világunk egész története a Ming Ji erőterében zajlik – véli Müller Péter. Ilyen időkben mindenki ki van téve annak a veszélynek, hogy elveszti önmagát. Bensőnkét mérgező lelki befolyások roncsolják, pusztítják: többek között gyűlölet, utálat, irigység, hazudozás, rosszindulat, tudatlanság. A mérgek hatására behülyülünk, belepusztulunk, belealjasodunk létünk mocsarába. Hagyjuk magunkat a Sötét Erő által legyőzteni. Ellenállás nélkül, megadóan, feltartott kézzel. Eközben csak annyit tudunk mondani: mindig így volt és így is marad.

13 soproni művészember – csapatukból akár újra összeállhatna a Gyűrű Szövetsége - ráérezett a „Fénytér” címadással és a témafelvetéssel korunk legnagyobb spirituális kihívására:

Ismerni, megérteni, gondozni és legfőképpen megtartani a Fényt, mert csak ezáltal tudjuk megakadályozni a sötétség állandóságát. A Fény által teljesedhetünk ki saját életutunkon és közösségünk megerősítésében. Az alkotók számára tehát nem kétséges a világ alapvető fénytermészete. A Fényt adottnak tekintik, hiszen képeik kulcsmotívuma a „mindenütt” jelenlévő fény. A Fény mennyisége, minősége és kiterjedése a világban azonban rajtunk múlik - üzenik képeikkel. Meghatározó felismerésük, hogy az embernek saját magában kell tudatosítania a fényt és a hozzátartozó fényteret. A bennünk születő megnyugvással, az elfogadással és megbékéléssel teljesíthetjük ki tudatosan e teret, és ezáltal a fényenergiákat szabadabban tudjuk áramoltatni a sötétség ellen. Így a Fény beragyogja a sötétséget, és pusztá létével „átvilágítja”, leleplezi a sötétség illúzióit.

A művész esetében nem az ábrázolás az igazi feladat, hanem a mögöttes tartalom megtalálása és felmutatása. A kiállító alkotók nem katartikus, nagy történetekben keresték a Fény jelenlétét, hanem apró dolgokban vélték ezt felfedezni. Így került fénnel bevilágított látóterükbe témaként

- az egyedi, de mégis tökéletes rendszert alkotó élet-vízcseppek játékos tánca;
- a kukucskáló magányából láttatott, beszűkült lépcsőházi élet vaskorlással, kocka beszabályozottsággal, hétköznapi rutinnal;
- a nő és a gyerek beavatódása az uszoda fény-misztériumába;
- az élet és a halál határán fénykeretbe merevülő torzó-arc;
- a szárnyát pihentető angyalságunk;
- az élet kútmélyiségéből és kilátástalanságából is reményt adó fényerő;
- az örökké erőt adó Angyali üdvözlés ima-szövegrészlete a Közel-Kelet fegyvereinek árnyékában;
- „a hetedik te magad légy” parafrázisa;
- az önmaguk elmúlásába belefeledkező Nácisz- fák;

- az emberi faj kipusztulása és az új faj megszületése – ez azért nagy elbeszélés!;
- a rendezetlen élettér kisszerűsége;
- „a sej, ami lobogónkat” kíméletlen szelek fújják művészi felkiáltása;
- a szakrális fény elsöprő ereje;
- az Elysium-mezeje;
- a Ming-Ji kísérlete;
- a betűk szentsége.

29 kép, mint 29 apró láng, melyek egymás felé tartanak, hogy tüzes fénynyalábbá olvadjanak össze.

Esztergomi Boldog Özséb az egyetlen máig megmaradt, magyar eredetű férfi szerzetesrend, a pálosok alapítójának és megszervezőjének az imádságában a lángocskák tüzes fénynyalábbá olvadtak össze a keresztje előtt.

Özséb úgy érezte, hogy ez a különös tünemény égi jel, figyelmeztetés, hogy a szétszórtan élő remetek lángjait össze kell gyűjtenie egy közösségbe, ahol életükkel, példájukkal, tudományukkal napként ragyoghatnak az Egyházban, taníthatják és támogathatják egymást Isten buzgóbb szolgálatára.

13 soproni alkotó itt a Pálos Kolostor kiállítótermében egy közösségbe forrva összegyűjtötték fénytér élményeiket, hogy mindezeket megoszthassák velünk.

Úgy hiszem, hogy a barbár harcos itt meg sem próbálna a nyílvetéssel – nem érne célt.

Itt a Fénytérben, ahol a földi atya helyett égi pártfogót nyertünk Boldog Özséb személyében.

Ezekkel a gondolatokkal a kiállítást megnyitom.